

har Udvalget troet at kunne gaae ind paa dette Mæglingsforslag, idet vi have erkjendt, at i Overgangstiden, indtil der er blevet uddannet det fornødne Antal Reservereintendantter efter Loven for Søværnet vilde det være nødvendigt at have endeel ældre og at give dem noget bedre Betingelser; naar denne Overtgangstid er forbi, troer Udvalget, at det Forslag, som blev vedtaget her ved 2den Behandling, er tilstrækkeligt, men der vil jo være Leilighed til at forandre det derhen ved Lovens Revision i 1872. — Forslagene under Nr. 6 og 7 har Udvalget ikke kunnet tiltræde. — Under Nr. 8 og 9 findes et Forslag, som det har undret Udvalget, i alt Fald en Deel af samme, at see fremsat. Den høitærede Minister havde ikke et Ord at sige ved Sagens anden Behandling imod Udvalgets Forslag om at forandre „Diæter“ til „Dagpenge“, og Forslaget vedtoges med en aldeles overveiende Majoritet. Ordet „Dagpenge“ er et Ord, der er brugt ved tidligere enkelte Leiligheder, som det jo navnlig blev oplyst af det ærede Medlem, hvem Forslaget oprindeligt skyldes, nemlig for Bornholms Amts 2den Balgfreds (Dam). (Dam: Maa jeg bede om Ordet.) Dette Udtryk kan saaledes ikke være ukjendt. Naar det er blevet anført, at dette Ord skulde være støvende for de Militaire, fordi der er somme Menige ved Landhæren, som faae Dagpenge, fordi man ikke kan betroe dem 5 Dages Lønning, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Ordet „Dagpenge“ ingen Lovhjemmel har; men man kan jo ligesaa godt ved en administrativ Bestemmelse forandre det til „Daglønning“, naar man finder, at dette Udtryk vil være mere passende. Jeg antager derfor ikke, at det er rigtig hensigtsmæssigt at udstemme et Ord, der for ganske nylig er blevet indsat, og det med et betydeligt Fleertal. — Forslaget under Nr. 10 til § 7 er en Redactionsforandring, som Udvalget naturligvis ikke kan have Noget imod. Det gaaer ud paa at indskrænke § 7 til at gjælde de Værnepligtige, og det er en Selvsølge, at Enhver, der staaer i et andet Forhold til Marinen, har uden nogensomhelst Godtgjørelse selv at sørge for sin Mundering, forsaavidt han ikke har Afgang til en bestemt lovebegrun-

det Godtgjørelse efter Lønningsloven. — Forslaget under Nr. 11 er kun en Redactionsforandring, og det angaaer Indsættelsen af et Ord, som er faldet ud ved Sagens tidligere Behandling. — Forslaget under Nr. 12 angaaer en Forhøielse af Diæter udover, hvad der tidligere er vedtaget af Thinget. Dette har Udvalget ikke fundet Anledning til at tiltræde. — Forslaget under Nr. 13 angaaer en gammel Paragraph, der tidligere er bleven udstemt, og som nu af Ministeren foreslaaes indsat igjen. Jeg troer ogsaa, at Sagen kan afgjøres paa den Maade ved at stemme over dette Ministerens Forslag, idet jeg troer, at det kan tages saaledes, at de, der ere enige med den høitærede Minister i, at en Ekstschef skal have Myndighed til at kunne nedsette Heelbefarne i Halsbefarenhedsstaden og til samtidig dermed at fradrage en Trediedeel af Lønningen, ville kunne stemme for Ministerens Forslag, hvorimod de, der ikke ere enige i det, som Forslaget gaaer ud paa, ville kunne stemme imod Forslaget, saaledes at Afstemningen vil være tydelig nok med Hensyn til Afgjørelsen af dette Spørgsmaal; det er jo en nærmere Forklaring i saa Henseende, som den ærede Minister ønsker. — Forslaget under Nr. 14 har Udvalget kunnet tiltræde, fordi man har fundet det rimeligt, at der tilstaaes Proviantforvalterne en passende Tid til at bringe deres Regnskab i fuldstændig Orden, efterat Togtet er endt; thi de kunne ikke have det fuldstændig i Orden og aflevere deels de forskjellige Beløb af Varer, deels Redskaber, uden at det tager nogen Tid, og da den høitærede Minister ikke har paa sit Budget saameget som een Dags Landlønning til nogen af disse Reservereintendantter, der ere udsendte til søes, har Udvalget fundet det rimeligt, at der tilstodes Ministeren det forlangte angaaende de 14 Dage. Hvad angaaer Lønningen af Flaadens faste Mandskab fra 1—4 Dage, er det kun en Indrømmelse af Noget, som allerede nu finder Sted og kun er foreslaaet fastsat i Loven for Regnskabs Eftlyd. Det har nemlig, som den høitærede Marineminister oplyste ved Sagens anden Behandling, altid været Skik, at naar det faste Mandskab kom hjem fra et Togt, fik de Frihed i